עין משפט
נר מצוה

כד א מיי' פ"ז מהל' פסה"מ הלכה ג:
כה ב מיי' פ"ב מהל' אבות הטומאה הלכה ו:
כו ג מיי' פ"ג שם הלכה יד:

תורה אור השלם

1. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאָבִיהָ יָרֹק יָרַק בְּפָנֶיהָ הֲלֹא תִכָּלֵם שִׁבְעַת יָמִים תִּסָּגֵר שִׁבְעַת יָמִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְאַחַר תֵּאָסֵף: במדבר יב, יד
2. זֹאת תּוֹרַת הַבְּהֵמָה וְהָעוֹף וְכֹל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת בַּמָּיִם וּלְכָל נֶפֶשׁ הַשֹּׁרֶצֶת עַל הָאָרֶץ: ויקרא יא, מו
3. וְכָל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל נְבֵלָה וּטְרֵפָה בָּאֶזְרָח וּבַגֵּר וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעֶרֶב וְטָהֵר: ויקרא יז, טו
4. וְחֵלֶב נְבֵלָה וְחֵלֶב טְרֵפָה יֵעָשֶׂה לְכָל מְלָאכָה וְאָכֹל לֹא תֹאכְלֻהוּ: ויקרא ז, כד
נְבֵלָה וּטְרֵפָה לֹא יֹאכַל לְטָמְאָה בָהּ אֲנִי יְהוָה: ויקרא כב, ח
5. וְכִי יָמוּת מִן הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר הִיא לָכֶם לְאָכְלָה הַנֹּגֵעַ בְּנִבְלָתָהּ יִטְמָא עַד הָעָרֶב: ויקרא יא, לט
6. נְבֵלָה וּטְרֵפָה לֹא יֹאכַל לְטָמְאָה בָהּ אֲנִי יְהוָה: ויקרא כב, ח

מוסף רש"י

שחיטתה מטהרת טריפתה מטומאתה. כדאמרי' בהעור והרוטב וכי ימות מן הבהמה וגו', מקצת בהמה מטמאה ומקצת בהמה אינה מטמאה, ואיזו זו טריפה ששחטה: **נבלת העוף שאינו מטמא במגע ובמשא.** מבחוץ, דכתיב לטמאה בה, אין לך אלא האמור בה, אכילה ולא מגע ומשא: **אינו דין כו'.** והשתא דקי"ל שחיטה דמטהרת בחולין מק"ו, הדרא ומיגמרא אמליקה דקדשים בבנין אב, מה מצינו בשחיטה שמכשרת. לאכול בחולין כו' (לעיל נ:) **דתניא.** גבי י"ג מדות בת"כ (ב"ק כה.) **מדין ק"ו כיצד.** באיזה ענין אנו דורשין דבר מדבר ע"י ק"ו: **דיו לבא מן הדין כו'.** כלומר לא להחמיר בחמור מבקל הואיל ובא ללמוד מן הקל, אלא דיו ללמד שיהא כמלמד, כלומר דיו לבא מן הדין כו', לפיכך תסגר שבעת ימים כו' (רשב"ם ב"ב קיא.) **זאת תורת הבהמה והעוף.** לעיל מיניה איירי בטומאת נבילות: **עוף אינו מטמא במגע ובמשא.** דכתיב לטומאה בה אין לך אלא מה שאמור בה, לא יאכל לטמאה בה (חולין כז:) **וחלב נבילה וחלב טריפה.** לא בא אלא לטהרו מכלל טומאת הבשר ולומר שאין חלב בכלל נבילה וכו' (פסחים כב.): **מקצת בהמה מטמאה.** כגון אבר ממנה מדכתיב וכי ימות דמשמע כעין מיתה שאינה עושה חליפין והיינו אבר. סיפיה דקרא הנוגע בנבלתה יטמא: **מקצת בהמה אינה מטמאה.** ואע"פ שהיא כמתה כגון טרפה ששחטה (שם קכח:): **לא יאכל לטמאה בה.** מפני שהיא מטמאה באכילה זו, ובנבלת עוף מיתוקם בתו"כ ובמסכת נדה, והכא ה"ק יכול אף נבלת עוף טמא במשמע, ת"ל נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה, מי שאיסורו משום בל תאכל נבלה אני אומר לך שמטמא בה, יצא זה שאינו אסור משום נבלה אלא משום עוף טמא (שם ק:):

נוסחאות רש"י כת"י

מלק ונמצאת טריפה. ר' יהודה אומר מטמא. בבית הבליעה דלא מהניא מליקה לטריפה וה"ה נמי לשחיטת עוף חולין טריפה פליג ר"י וכן מצאתי במס' טהרות בפרק י"ג דברים אחת מלוקה ואחת שחוטה ולר' מאיר כולן טהורות ולר' יהודה כולן טמאות ולר' יוסי טריפה שחוטה טהורה מלוקה טריפה בקדשים טמאה: **אינו דין שתהא שחיטתו כו'.** וכיון דקיימא לן שחיטה מטהרת טריפה בחולין ילפינן מליקת קדשים מינה בבנין אב מה מצינו בשחיטה כו' אף עוף דבר המכשירו באכילה כגון שחיטה בחולין ומליקה בקדשים: ה"ג **נבילה וטריפה א"ר יהודה טריפה למה נאמרה.** ול"ג לא יאכל לטמאה בה דלאו אהאי קרא קאי אלא אוהנפש אשר תאכל נבילה וטריפה קאי בת"כ ובנבלת עוף טהור משתעי קרא: **טריפה למה נאמרה.** אם לא ללמד בא שמשעת טרפותה יורד לה טומאת בית הבליעה ל] ואין שחיטה מטהרתה: **אם טריפה חיה.** חשובה כחיה לא] וזו אינה מטמאה אלא לאחר שמתה א"כ נבילה היא והרי כבר נבילה אמורה בפסוק וזו נבילה היא שהרי כבר מתה: **ואם טריפה אינה חיה הרי היא בכלל נבילה.** משנטרפה ומאז ירדה לה טומאה ומהיכן תלך ממנה: **אלא להביא טריפה שנשחטה.** שאפילו נאמר טריפה חיה לימדך הכתוב שירדה לה טומאה משנטרפה ושוב אין שחיטתה מטהרת שהשחיטה אינה מקוה טהרה להעלות ממנה טומאה שירדה לה כבר: **חלב נבילה וחלב טריפה יעשה לכל מלאכה.** בא הכתוב לאשמועי' דחלב נבילה אינו מטמא כנבילה דכ' יעשה לכל מלאכה אף לשל קודש וה"נ אמרי' בפסחים בפ' כל שעה (דף כג.): **טריפה למה נאמרה.** אי בטריפה שמתה מיירי אי אמרינן דטריפה חיה לב] וזו הומתה הרי כבר נבילה אמורה וזו נבילה היא לג]: **ואם טריפה אינה חיה.** הרי היא בכלל נבילה משעה שנטרפה אלא (על כל פנים) [ע"כ] בטריפה שנשחטה מיירי וקמ"ל דחלבה טהור: **מכלל דהיא טמאה.** בתמיה והאמר רב יהודה כו': **אלא האי טריפה מבעי ליה.** כלומר לד] האי וחלב טריפה מבע"ל למעוטי בהמה טמאה שאין חלבה טהור אלא טמא כמו הבשר שלה דדרשי' וחלב טריפה מי שיש במינה טריפה יצאת בהמה טמאה שאין במינה טריפה: **הכא נמי.** האי והנפש אשר תאכל נבילה וטריפה מבעי ליה למעוטי עוף טמא נבלה וטריפה מי שיש במינו טריפה דהיינו עוף טהור נבילה שלו מטמא בגדים בבית הבליעה יצא עוף טמא שאין במינו טריפה ומנ"ל לר"י להביא טריפה ששחטה שתטמא: **מנבילה נפקא ליה.** דלא תטמא מדאיצטריך קרא למכתב לטמאה בה אבל אזהרת נבילה דלא יאכל דהאי לטמאה בה קרא יתירא הוא דהא כתיב קרא אחרינא והנפש אשר תאכל נבילה וטריפה וכבס בגדיו:

משנה

רבי יהודה אומר [א]מטמא [א] א"ר מאיר ק"ו אם נבלת בהמה שמטמאה במגע ובמשא שחיטתה מטהרת טריפתה מטומאתה [ב]נבלת העוף שאינו מטמא במגע ובמשא אינו דין שתהא שחיטתו מטהרת טריפתו מטומאתו מה מצינו בשחיטתו שהיא מכשרתה לאכילה ומטהרת טריפתו מטומאתו אף מליקתו שהיא מכשרתו באכילה תטהר טריפתו מידי טומאתו רבי יוסי אומר דיה כנבלת בהמה שחיטתה מטהרתה ולא מליקתה:

גמרא

גמ' ור"מ לא דריש דיו והא דיו דאורייתא הוא [ג]דתניא מדין קל וחומר כיצד [1]ויאמר ה' אל משה ואביה ירק ירק בפניה [ב] וגו' ק"ו לשכינה ארבעה עשר יום אלא דיו לבא מן הדין להיות כנדון א"ר יוסי ברבי אבין ר"מ קרא אשכח וקדרש [2]זאת תורת הבהמה והעוף [ד]וכי באיזו תורה שוותה בהמה לעוף ועוף לבהמה בהמה מטמאה במגע ובמשא עוף אינו מטמא במגע ובמשא עוף מטמא בגדים אבית הבליעה בהמה אינה מטמאה בגדים אבית הבליעה אלא לומר לך מה בהמה דבר שמכשירה לאכילה מטהר טריפתה מטומאתה אף עוף [ה]דבר שמכשיר באכילה מטהר טריפתו מטומאתו ור' יהודה מ"ט [ג] [ו]קרא אשכח וקדרש [3]נבלה טריפה [ז]אמר רבי יהודה טריפה למה נאמרה אם טריפה חיה הרי נבילה אמורה אם טריפה אינה חיה הרי היא בכלל נבילה אלא להביא טריפה ששחטה שמטמאה אמר ליה רב שיזבי [ד] אלא מעתה דכתיב [4]וחלב נבלה וחלב טרפה התם נמי נימא [ה] אם טריפה חיה הרי נבילה אמורה אם טריפה אינה חיה הרי היא בכלל נבילה אלא [ו] להביא טריפה ששחטה שחלבה טהור מכלל דהיא מטמאה [ח]והאמר רב יהודה אמר רב ואמרי לה במתניתא תנא [5]וכי ימות מן הבהמה מקצת בהמה מטמאה מקצת בהמה אינה מטמאה ואיזו זו [ט]זו טריפה ששחטה אלא [ז] טריפה מיבעי ליה למעוטי טמאה מי שיש במינה טריפה יצתה זו שאין במינה טריפה הכא נמי למעוטי עוף טמא שאין במינו טריפה עוף טמא לר' יהודה מנבילה נפקא ליה דתניא [י]רבי יהודה אומר יכול תהא נבלת עוף טמא מטמאה בגדים אבית הבליעה [ג]ת"ל [6]נבלה וטרפה לא יאכל מי שאיסורו משום בל תאכל נבילה יצא זה שאין איסורו משום בל תאכל נבילה אלא משום בל תאכל טמא

רש"י

רבי יהודה אומר מטמא. דלא מהניא מליקה לטריפה וה"ה נמי דבשחיטת חולין טריפה פליג ר' יהודה וכן שנינו במסכת טהרות בפ' י"ג דברים לרבי יהודה אחת מלוקות ואחת שחוטות ולר"מ שתיהן מטהרות ולרבי יוסי שחיטה מטהרת טריפה אבל לא מליקה: **ומה בהמה בנבלתה** [ח] **מטמאה במגע ובמשא שחיטתה מטהרת טריפתה מטומאתה.** כדילפינן בגמרא מוכי ימות מן הבהמה: **עוף שאינו מטמא במגע ובמשא.** אלא באכילה ובבית הבליעה כדכתיב (ויקרא כב) לא יאכל לטמאה בה אין לך אלא האמור בה: **אינו דין כו'.** וכיון דקיי"ל בשחיטה מק"ו ילפינן מליקה דקדשים מינה בבנין אב מה מלינו בשחיטה בחולין שמכשרתה באכילה כשאינה טריפה ומטהרת טריפתה מטומאתה [ט]: **אף מליקה.** בקדשים המכשרתה באכילה כשאינה טריפה תטהר: **דיה כנבלת בהמה.** דהואיל ולא יליף עוף אלא מבהמה לטהר טריפה מטומאתה דיו לבא מן הדין להיות כנדון: **גמ' מדין ק"ו כיצד.** מנין שהתורה ניתנה לידרש ק"ו: **הלא תכלם.** לשון תימה הוא ולשון ק"ו: **אלא דיו לבא מן הדין להיות כנדון.** הכתוב לימדך שאינך רשאי להטיל על הבא מן הדין יותר מן הנדון דכתיב תסגר שבעת ימים: **עוף אינו מטמא במגע ובמשא.** דכתיב לא יאכל לטמאה בה אין לך אלא האמור בה: **בהמה אינה מטמאה בבית הבליעה.** אם תחב לו חבירו כזית בשר נבלה דתניא במסכת נדה (דף מג:) יכול יהא נבלת בהמה (טמאה) מטמאה בבית הבליעה תלמוד לומר לא יאכל לטמאה בה מי שאין לה טומאה אלא אכילתו יצתה זו שיש לה טומאה קודם שיאכלנו: **דבר שמכשיר.** ואפילו מליקת קדשים דאי לשחיטה בק"ו אתיא לן: **טריפה למה נאמרה.** אלא [י] ללמדנו בא שמשעת טריפה חלה עליה טומאה אם אכל ממנה מיד או ששחטה ואכל ממנה דאי בטריפה שמתה לאחר שנטרפה קאמר למה נאמרה: **אם טריפה חיה.** פלוגתא היא באלו טריפות (חולין דף מג.) איכא למ"ד טריפה חיה ואיכא למ"ד אינה חיה. אם טריפה חיה ועד שמתה היתה בחזקת חיה: **הרי נבילה אמורה.** בפסוק כיון [יא] שמתה מתנבלת במיתתה ואם טרפה אינה חשובה חיה הרי היא משעה שנטרפה בכלל נבילה: **אלא להביא טריפה ששחטה.** לאשמעינן טריפה (אינו) [יב] חיה ואינו בכלל נבילה ולפיכך הוצרך לומר שטריפתה מביא עליה טומאה זו [יג] מיד אם תלש ואכל ממנה בשר אפי' אינו אבר [יד] של בשר גידין ועצמות וכיון דאם טריפה מביא לה טומאה מחיים אין שחיטה מועלת בה שאין שחיטה מתרת משום טריפה אלא משום נבילה: **חלב נבילה וחלב טריפה יעשה לכל מלאכה.** בא הכתוב להשמיענו על חלב נבילה שאינה מטמאה והכי אמרינן בפסחים פ' כל שעה (דף כג.): **טריפה למה נאמרה.** אם בטריפה שמתה מדבר אם טריפה חשובה חיה הרי נבילה אמורה וזו במיתתה נתנבלה ואם טריפה אינה חיה הרי היא בכלל נבילה מטורפת [טו] אלא להביא טריפה ששחטה שחלבה טהור אבל הבשר טמא בתמיה: **אלא האי טריפה כו'.** מסקנא דקושיא היא כלומר אלא ע"כ האי טריפה לא תדרשיה להכי דמיבעי ליה למעוטי טמאה דאין חלבה טהור וה"נ טריפה דכתיב גבי טומאת בית הבליעה למעוטי עוף טמא דריש ליה ולא [טז] טריפה ששחטה:
האי

תוספות

רבי יהודה אומר מטמא בבית הבליעה. תימה אפילו נבילה גמורה [יז] לא תטמא לרבי יהודה דלא חייל אאיסור קדשים כדדריש רבי יהודה בגמרא דנבלת עוף טמא אינה מטמאה בגדים אבית הבליעה משום דכתיב נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה מי שאיסורו משום בל תאכל נבילה יצא זה שאין איסורו משום בל תאכל נבילה אלא משום בל תאכל טמא ובפ' גיד הנשה (חולין דף ק:) דייקינן מינה לר' יהודה דאין איסור חל על איסור גבי רבי יהודה אומר אף בטמאה וי"ל דדוקא עוף טמא שאין במינו משום בל תאכל נבלה קממעט [יח] וכן צריך לפרש בגמרא גבי חלב נבלה דלא איצטריך טריפה [יט] לאשמועינן דחלב טריפה טהור ולא דרשינן מי שאיסורו משום בל תאכל נבילה יצא טריפה כי היכי דדרשינן גבי טמאה מי שאיסורו משום בל תאכל נבילה יצא בהמה טמאה:

קל וחומר לשכינה ארבעה עשר יום. אומר ר"ת דנקט ארבעה עשר יום משום דאמרינן בפ' המפלת (נדה דף לא.) דשלשה שותפין באדם שהקב"ה נותן בו [י] עשרה דברים כנגד אביו ואמו והשתא אמרי' דיו כאביו דמיניה ילפינן וה"ר [כ] חיים מפרש דמן הדין הוה ליה למימר ק"ו לשכינה לעולם דחמורה כל כך אלא נקט י"ד כנגד שתי הסגרות דלא מצינו יותר משני הסגרות ולשון הזה איתא בפרקי דר' אליעזר ק"ו לשכינה שתי הסגרות וקשה דבי"ג יום סגי דיום שביעי עולה לו לכאן ולכאן כדתנן במסכת נגעים (פ"ג מ"ה) אין בשתי הסגרות פחות מי"ג יום וי"ל דלישנא דקרא נקט ארבעה עשר משום דכתיב שבעת ימים בכל הסגר:

וכי באיזו תורה שוותה בהמה לעוף ועוף לבהמה. וא"ת והא איצטריך לכדדרשינן בחולין בריש פ"ב (דף כז:) מה בהמה בשחיטה אף עוף בשחיטה ור"א דריש מה [כ] בהמה מן הצואר אף עוף מן הצואר וי"ל [כא] דכל מילי דרשינן דהיקשא הוא ואין היקש למחצה [ט]:

אי טריפה חיה. א"כ אינה מטמאה עד לאחר מיתה ואז היא בכלל נבילה ואי טריפה אינה חיה הרי היא בכלל נבילה לא מצינו לפרש לאחר מיתה דמשמע שבא לחדש טומאה טפי אם אינה חיה מאם חיה מהדר ואמר (התם) [כב] ואם טריפה אינה חיה הרי היא בכלל נבילה לכך פי' בקונטרס משנטרפה ירדה לה טומאה ומהיכן תלך ממנה ותימה הוא לומר כן דלא מצינו בעלי חיים מטמאין ומילתא דפשיטא בכולי הש"ס דאין טריפה מטמאה מחיים דבסוף פ"ק דחולין (ד' כ:) אמר זעירי נשברה מפרקת ורוב בשר עמה נבלה אבל בלא בשר [כג] לא אע"ג דמלק סימן אחד ומפרקת כדמשמע התם דפריך וכי [כד] מעתה עומד ומבדיל ור"מ נמי אשכחן פרק אלו טריפות (חולין דף נז:) דאמר טריפה אינה חיה דקאמר סימן לטריפה שלשים יום וקאמר לעיל דמליקתה מטהרת טריפתה מטומאתה ואי טמאה מחיים מעת טריפות היאך תלך הטומאה ממנה ע"י המליקה והרב רבי חיים מפרש דה"ק אי טריפה אינה חיה ומיירי בתלש ממנה בשר חי ואכלו הרי היא בכלל נבילה [מ] דבשר הפורש ממנה כפורש מן המתה ומטמא אע"ג שהבהמה עצמה אינה מטמאה לפי שהיא בחייה עתה ויש [כה] לפרש אי טריפה חיה כלומר דמיירי בטריפה שעדיין חיה ותלש ממנה כזית בשר [כו] ואכלו הרי נבילה דוקא אמורה ולא איירי כלל בפלוגתא דטריפה חיה ואי טריפה אינה חיה כלומר דמיירי בטריפה שאינה חיה שמתה שנתנבלה הרי היא בכלל נבילה ובת"כ [ל] גרס אי טריפה אינה מתה [כז] והלשון מגומגם קצת [כח] דהוה ליה למימר אי בטריפה חיה בב' ועוד הוה [כט] למימר הרי היא נבילה:

מסורת הש"ס

א) ת"כ אחרי פי"ב ה"ט, ב) טהרות פ"א מ"א, ג) ב"ק כה. ב"ב קיא., ד) [חולין כז:], ה) עי' חולין קב., ו) ע' לעיל סב. ושי"נ, ז) ת"כ שם ה"ח, ירוש' נזיר פ"ו ה"א, ח) חולין עד. פה: קכח: ת"כ שמיני פ"י ה"א, ט) חולין ק: [נדה מב: ע"ש], י) [ע"ש דלא קחשיב אלא תשעה והאב חמישה והאם ארבעה וע' תו' ב"ב קיא. ד"ה ק"ו], כ) [עמ"ש תו' ב"ב בשם ר' חיים ולע"ק], ל) נדרים ז. כריתות כב:, מ) עי' חולין קכח:

גליון הש"ס

[עין משפט כד מיי' פ"ז מהל' פסה"מ ה"ג. נדפס בטעות להרמב"ם פסק כר' יוסי כמבואר פ"ג מהל' אבות הטומאה וכמ"ש בכ"מ שם]:

שינויי נוסחאות

א] מטמא בבית הבליעה כצ"ל (*הגרי"ב). וכ"ה ברש"י כי"פ: ב] בב"ק מסיים הלא תיכלם שבעת ימים. וכ"ג המפרש: ג] מ"ט אמר רבה ר' יהודה קרא אשכח ודרש והנפש אשר תאכל נבילה וטריפה (*שמכ"י): ד] שיזבי לרבה אלא (ש"מ). נ"א לרבא (כי"מ וצ'): ה] נימא טריפה למה נאמרה אם טריפה כצ"ל (*ש"מ): ו] נ"א הכי נמי להביא (כי"צ): ז] אלא האי טריפה כצ"ל (*ש"מ). נ"א אמר ליה ההוא טריפה (כי"צ): ח] צ"ל שנבלתה (ש"מ): ט] מטומאתה אף כו' הד"א (באה"מ): י] נ"א אם לא ללמדנו (שמכ"י, באה"מ). יא] צ"ל וכיון שמתה נתנבלה במיתתה (ש"מ): יב] המוקף הוא מגה"ז שהוסיף תיבה זו עפ"י התוס'. ועי' צ"ק ופ"מ וטה"ק: יג] תיבת זו נמחקת (ש"מ): יד] אבר עם הגידין ועצמות כצ"ל (צ"ק ועש"ב): טו] צ"ל משנטרפה (ש"מ). והס"ד ומה"ד אלא להביא (ד"ו): טז] ולא להביא טריפה כצ"ל (דברי נחמיה): יז] גמורה של קדשים לא תטמא לר"י דלא חייל איסור נבילה וטומאה אאיסור קדשים כצ"ל (ש"מ): יח] קממעט וכל קדשים יש במינו משום בל תאכל נבילה וכן צריך כו' כצ"ל (ש"מ): יט] נלצ"ל אלא לאשמועינן (באה"מ): כ] מה עוף מן הצואר אף בהמה מן הצואר כצ"ל (בה"ז. וכ"ה בחולין): כא] וי"ל דטומאה כתיב בהאי קרא ולענין טומאה במאי שוות. ועי"ל דכל מילי כו' כצ"ל (ש"מ): כב] צ"ל סתם (באה"מ): כג] צ"ל רוב בשר (צ"ק): כד] וכי מתה עומד ומולק כצ"ל (צ"ק): כה] ועוד יש לפרש כצ"ל (ש"מ): כו] בש"מ גריס חלב. וצ"ב: כז] עי' יפה עיניים בגיר' הת"כ: כח] קאי אים לפרש דלעיל (באה"מ): כט] צ"ל הו"ל למימר (ש"מ): ל] נ"א הבליעה וכשהמיתה קא משתעי למה נאמר הס"ד (כי"פ): לא] תיבות חשובה כחיה בכת"י נוספו בין השיטין: לב] נ"א אם טריפה ראויה לחיות וזו הומתה (כי"פ): לג] נ"א היא שהומתה (כי"פ): לד] נ"א מסקנא דקושיא היא כלומר אלא על כרחך האי (כי"פ): לה] בחולין נז ע"ב הוא פלוגתא דתנאי:

שיטה מקובצת

רבי יוסי אומר כו'. והשתא איכא ג' מחלוקות בדבר דלר"מ בין שחיטה בין מליקה מטהרת, ולר' יהודה בין שחיטה בין מליקה אינה מטהרת דכי היכי דלא מהניא מליקה לטריפה ה"נ לשחיטת עוף חולין טריפה נמי פליג ר' יהודה דאל"כ היינו ר' יוסי ולר' יוסי שחיטה מטהרת ולא מליקה: **אם טריפה חיה כו'.** פ"ה דחוק מאד שהרי מחיים לא מצינו שירד לה טומאת נבילות. ועי"ק וכי ר' יהודה מסופק במחלוקת האמוראים [לה] דפליגי אי טריפה חיה אי לא. לכך נראה דה"פ אי טריפה חיה כלומר דמיירי קרא בעודה חיה שתלש ממנה בשר ואכל דמטמא בבית הבליעה, הרי נבילה אמורה פירוש ושום טומאה לא שייכא מחיים, ואי טריפה אינה חיה כלומר דאיירי קרא שמתה (ו)לאחר טריפותה, הרי הוא בכלל נבילה: